

ВЕСТНИК
ФИЗИОТЕРАПИИ И КУРОРТОЛОГИИ

2
2006

тъ Са до
ім того,
птичного
1 сесо-
эм МВ,
глайдер
, збіль-
шитий
призву-
у, зок-
саагре-
онозо-

злена
руши
54 %
інью
спо-
як у
іст-
рази
их з
ісля
(І-а
ові,

III

ту
<
о-
с-
ся
п-
з-
у
у

Так, погіршення бронхіальної прохідності зустрічається в 3,4 рази чище ($P<0,01$) на рівні дрібних бронхів порівняно з крупними бронхами. Виявлено пряма залежність порушення бронхіальної прохідності на всіх рівнях бронхів від важкості перебігу. Під впливом комплексного лікування із застосуванням аерозольного середовища хам'яної солі була зафіксована позитивна динаміка показників вентиляції легень: частота порушення на рівні крупних бронхів знизилась у 2 рази, прохідність на рівні середніх бронхів - на 11%, на рівні

дрібних бронхів - 10%. Під впливом ЛК-1 знижалася обструкція як проксимальних, так і дистальних відділів бронхіального дерева у 1,6 рази. У пацієнтів, що лікувались за ЛК-2 кількість хворих з різкими порушеннями вентиляції за обструктивним типом зменшилась у 2 рази, зі значною обструкцією - в 1,3 рази. Отже, дослідження свідчать про позитивний вплив комплексного лікування на прохідність бронхів різного калібра, що пояснюється відновленням функціональної активності бронхів.

КОРЕКЦІЯ ІМУННИХ ПОРУШЕНЬ У ХВОРИХ НА ХРОНІЧНІ ОБСТРУКТИВНІ ЗАХВОРЮВАННЯ ЛЕГЕНЬ ЗА ДОПОМОГОЮ ГАЛОАЕРОЗОЛЬТЕРАПІЇ ТА АПАРАТНОЇ ФІЗІОТЕРАПІЇ

Ванюх Н.В.

м. Ужгород

Було обстежено 32 хворих на хронічні обструктивні захворювання легень (ХОЗЛ) в стадії неповної ремісії. Імунологічне дослідження включає визначення популяцій, субпопуляцій лімфоцитів (CD3, CD4, CD8, CD22) та маркерів запального процесу (CD25, CD71). Дефіцит загальних T-лімфоцитів у цих хворих знаходився в межах 12,7-19,3%. Низький рівень хелперів (-39% порівняно із нормою) відобразився на имунорегуляторному індексі CD4/CD8 (зниження на 37,6% від норми). Виявлено достовірне підвищення В-лімфоцитів та вмісту клітин, що сягаєть про активацію проліферативних процесів – CD25 та CD71. 22 хворих проходило лікування в умовах галоаерозольтерапії (група А), а решта групи Б (10 чоловіків) при лікуванні була призначена додатково апаратна фізіотерапія (ампліпульс, наявносок частоти на грудну клітину та

магнітолазеротерапія за стандартними методиками). Після проведеного лікування в умовах мікрокліматотерапії в групі А відбулися позитивні достовірні зміни в показниках клітинної ланки (CD3-лімфоцити, 0-лімфоцити, CD4/CD8), а також спостерігалася тенденція в бік нормалізації експресії маркерів активації запалення CD25. У хворих групи Б після проведеного лікування, окрім цих змін, виявлено тенденція до зниження В-лімфоцитів, що свідчить про позитивний вплив фізіотерапії на відновлення імунологічних показників у хворих на ХОЗЛ. Таким чином, фізіотерапія послює імунокорегулюючу дію мікрокліматотерапії, направлену на відновлення порушених показників клітинного імунітету, гальмування патологічного процесу, скорочення строків лікування, зменшення числа рецидивів та відновлення здоров'я і працездатності хворих.

РЕЗУЛЬТАТИ ПРИМЕНЕНИЯ БИОМИНЕРАЛОВ ПРИ СТОМАТОЛОГИЧЕСКИХ ЗАБОЛЕВАНИЯХ У ДЕТЕЙ

Кулик Г.Д., Голубова Т.Ф., Николаєва Р.И., Селезнєва В.И.

г. Евпатория

В детскому клініческому санаторії «Смсна» все діти, прибувши на санаторно-курортний етап восстановітельного лічення, проходять профілактический стоматологіческий осмотр, а при виявленні нарушень чи заболеваний полости рта проводиться відповідна санация. По даним ежегодних годових отчетів санаторія, практически 86% поступаючих в санаторій дітей нуждаються не тільки в санациї зубів и хроніческих очагов інфекції в полости рта, но і в ряді случаїв таких супутуючих острих і подострих захворювань як стоматити, гингівіти, послідовні травматичні повреждений слизистої та екстракції зубів. При цьому використовуються все відомі та доступні природні та преформовані лічебні фактори, в том числі і полоскання з різними антисептиками, противовоєпітальними настоями і отварами трав, растироями рапи та ін. У взрослих хорошо зарекомендовала себе методика примнення полоскання з 2-3-5-10% раствором биомінерала «Дентотон», исследование фармакологических свойств и терапевтической активности которого (спеціальна технологія обробки кримських мінералів з изменением структури и дальнейшим связыванием неорганіческого компонента з продуктами живої природи - екстрактами трав, ефірними маслами та ін.). показали достаточно високу ефективність. «Дентотон» обладає бактерицидним дієством, спосібствує захуванню м'яких повреждений, слизистої оболочки, обладає хорошим регенеративним дієством. У дітей при стоматологічній патології изучення ефективності використання биомінералів не проводилося. Поэтому задачей данної роботи явилось изучение клиническої ефективності використання у дітей растворів з биомінералами «Дентотон», в склад якого входять екстракти шалфея, мати, звербій, чайного дерева; натрій, фосфор, кальцій, селен, марганець. Проведено наблюдення по використанню биомінерала «Дентотон» у 30 дітей з патологією полости рта (катаральний та афтозний стоматити; гингівіти; послідовні травматичні повреждений слизистої оболочки полости рта та задній стінки глотки; при

заживленні постэкстракціонних ран). Как правило, при ліченні воспалітельних захворювань слизистої необхідно многократно в течніс днія полосканіє полости рта теплим раствором гідрокарбоната натрія або раствором антисептиків. Обично при таком ліченні явилися стоматити исчезають на 5-7 сутки. При використанні биомінерала «Дентотон» (5% раствора) в виде 3-х – 5-ти кратних в течніс дня полосканні у 7 дітей з катаральним стоматитом сроки відновлення в середньому становили 3,4±0,21 дні. При ліченні 9 дітей з афтозним стоматитом, вместо полоскання антисептическим раствором фурациліна, на фоні общого лічення назначалось 3-х кратно в течніс дня полосканіє 10% раствором «Дентотон». Сроки ліченні сократилися в середньому на 2,7±0,17 дні. При ліченні катарального гінгівіта, виникшого на фоні образування зубних отложень, було назначено полосканіє 5% раствором «Денгітона» після удалення зубного каміння та чистки десневого каналу. Полосканіє проводилось однократно в течніс дня 1-3-х минут. Оцінка клініческої динаміки у 8 дітей показала положительні результати в виде повного исчезновення признаков раздраження і воспалітельних змін слизистої в течніс 1, максимум 3 днів. У трех дітей прослежена динаміка заживлення постэкстракціонних лунок при назначенні 3-х – 5-ти кратних полосканні 3-5% раствором «Дентотон». Отрицательной динаміки виявлено не было. Во всіх случаях наблюдалося повне злеченіє, при этом, травматичні стоматити ізлечивались на вторі сутки; заживлені постэкстракціонних ран (после периостита, складного удалення зуба та появлення постэкстракціонного свища) наступало також на вторі сутки. На фоні общого лічення отмечалася хорошо вираженна динаміка таких явлений як отечність, гіперемія. Таким образом, проведенные клинические наблюдения позволяют рекомендовать полосканіє 2-3-5-10% раствором препарата «Дентотон» при найбільш распространенных стоматологических захворюванях у дітей (катаральні та афтозні стоматити, посттравматичні та постэкстракціонні повреждения).

ПРИМЕНЕНИЕ НОВЫХ МЕТОДИК ЛАЗЕРОТЕРАПИИ В КОМПЛЕКСНОМ САНАТОРНО-КУРОРТНОМ ЛЕЧЕНИИ ДЕТЕЙ С РЕАКТИВНЫМИ АРТРОПАТИЯМИ

Гармаш О. И., Витринская О.Е., Курганова А.В., Григорьева Т.Б., Васильев В.А., Гаас В.Я., Шевлякова Т.В.

г. Евпатория

Для підвищення ефективності восстановітельного лічення рекомендується комплексне використання фізических факторів (Боголюбов В.М., 2002). Несмотря на то, что лазерна терапія в насташе время являється одним из широко використовуваних методов фізотерапії, продовження наукових розробок ведеться по путі изучение различной локализации лечебного воздействия - внутривиснно лазерное облучение крові, транскutanная лазеротерапія, лазеротерапія на рефлексогенные зони, акупунктурные точки, каротидные синусы, магистральные кровеносные сосуды. Под наблюдением находилось 52 ребенка с реактивными артритами, которые получали комплексное лечение, включающее грязевые аппликации и лазеротерапію на пораженные суставы и проксиимальные пучки. До начала лічення діти з реактивними артритами жалувались на болі в суставах (62,2%), 23 дітей отмечали общую слаботу, ухудшене самочувствіє, изредка головні болі. Определялось наличие иммунокомплексного процеса, виражающееся в повышенном содержании циркулирующих иммунных комплексов, снижение показателей клеточного иммунитета как основ-

ных субпопуляций (CD3, CD22) лімфоцитів, так і субпопуляцій Т-хелперів (CD4) і Т-суппресорів (CD8), снижение содержания естественных кілілорів (ЕК - CD16). Також наблюдалось снижение біоелектрическої активності м'якоти, більше значительное в медіальних ікроножних м'якотях голени. Отмечалось підвищення тонуса сосудів артеріальної системи, в основних середніх і м'яких артеріях, нарушение тонуса венозних сосудів как в сторону підвищення (44%), так і піднесення (35%), підвищення фізическої работоспособності. Комплексне применение грязевых аппликаций с воздействием низкоінтенсивного лазерного ізлучення на область сосудистих пучків способствовало улучшению клініческої картини захворювання, при цьому уміншувалось количество больних з жалобами на болі в суставах (на 44,2%), плохое самочувствіє (на 40%). Курс лічення приводил до зниження підвищених циркулюючих комплексів, увеліченнямодержання спіноженіх Т-лімфоцитів, уровня СД16, СД8, фагоцитарного числа. Отмечали підвищені параметри синхронної біоелектрическої активності м'якоті. Особенно вираженою була динаміка в состояні первично-мышечной

Личные оценки 93 боярхи на неспецифическую активность были выражены в единицах МОИ (МОИ₅₀) — 5,9% (для мужчин) и МОИ₇₅ (МОИ₇₅) — 7,54% (для женщин). Были выявлены, что группы с высокой степенью специфической активности отличаются от групп с низкой степенью специфической активности на 0,05 уровня достоверности.

Было выявлено, что в группах с высокой степенью специфической активности содержание иммуноглобулина G в сыворотке крови было выше, чем в группах с низкой степенью специфической активности. В группах с высокой степенью специфической активности содержание иммуноглобулина G было выше, чем в группах с низкой степенью специфической активности на 0,05 уровня достоверности.

М. Якрова

С. Б. С.

РЕЗУЛЬТАТЫ ХОРОХИХ АКТИВНОСТИ БОЯРХИ АЧМЫ В МОБАХ СОГЛАСОВОЙ АФОДОЗИППАЦИИ

Было выявлено, что в группах с высокой степенью специфической активности содержание иммуноглобулина G было выше, чем в группах с низкой степенью специфической активности на 0,05 уровня достоверности. В группах с высокой степенью специфической активности содержание иммуноглобулина G было выше, чем в группах с низкой степенью специфической активности на 0,05 уровня достоверности.

Было выявлено, что в группах с высокой степенью специфической активности содержание иммуноглобулина G было выше, чем в группах с низкой степенью специфической активности на 0,05 уровня достоверности.

М. Якрова

С. Б. С., Коновалец Т. Л.

БИОВРЕДОСКОНОЧНОСТЬ БОЯРХИ АЧМЫ В МОБАХ СОГЛАСОВОЙ АФОДОЗИППАЦИИ

Было выявлено, что в группах с высокой степенью специфической активности содержание иммуноглобулина G было выше, чем в группах с низкой степенью специфической активности на 0,05 уровня достоверности.

Было выявлено, что в группах с высокой степенью специфической активности содержание иммуноглобулина G было выше, чем в группах с низкой степенью специфической активности на 0,05 уровня достоверности.

М. Якрова

С. Б. С., Ткачук З. А.

ЗАХВАЛЮЩИЙ ХОРОХИХ АЧМЫ В МОБАХ СОГЛАСОВОЙ АФОДОЗИППАЦИИ

Было выявлено, что в группах с высокой степенью специфической активности содержание иммуноглобулина G было выше, чем в группах с низкой степенью специфической активности на 0,05 уровня достоверности.

Было выявлено, что в группах с высокой степенью специфической активности содержание иммуноглобулина G было выше, чем в группах с низкой степенью специфической активности на 0,05 уровня достоверности.

М. Якрова

С. Б. С.

БИОВРЕДОСКОНОЧНОСТЬ БОЯРХИ АЧМЫ В МОБАХ СОГЛАСОВОЙ АФОДОЗИППАЦИИ

Было выявлено, что в группах с высокой степенью специфической активности содержание иммуноглобулина G было выше, чем в группах с низкой степенью специфической активности на 0,05 уровня достоверности.

Было выявлено, что в группах с высокой степенью специфической активности содержание иммуноглобулина G было выше, чем в группах с низкой степенью специфической активности на 0,05 уровня достоверности.

М. Якрова

К. Юрк. Б. Г., М. Манохова Е. Г., Т. Ткачук О. В., Г. Якубекова Т. Б.

ФИКСИОННАЯ КОПЕКИЛЬНОСТЬ ОБМЫ КАЖДЫХ 3 ВАХИХИМ

Было выявлено, что в группах с высокой степенью специфической активности содержание иммуноглобулина G было выше, чем в группах с низкой степенью специфической активности на 0,05 уровня достоверности.

Было выявлено, что в группах с высокой степенью специфической активности содержание иммуноглобулина G было выше, чем в группах с низкой степенью специфической активности на 0,05 уровня достоверности.